

Arrest

nr. 261 936 van 8 oktober 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 14 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 13 maart 2020 België is binnengekomen, diende op 13 maart 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 2 mei 2013 en 15 januari 2018 in Frankrijk, op 28 juni 2013, 26 maart 2018 en 25 maart 2019 in Duitsland, op 15 december 2015 in Zweden en op 17 maart 2016 in Italië (Eurodac).

1.2. Op 8 april 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 9 april 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 13/03/2020

Het persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming vond plaats op 16 december 2020 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 10:05 tot 13:00 in het bijzijn van een tolk Somalisch-Engels. Uw advocaat, meester Oger (loco Mandelblat), was aanwezig vanaf 11:50 tot het einde van het onderhoud.

A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit de stad Balad. U behoort tot de clan Tumaal.

Uw vader was een rijk man. In 2007 kwamen twee mannen naar hem om geld te eisen, dat ze zouden gebruiken om het land te verdedigen. Uw vader weigerde dat. De mannen kwamen een tijd later terug, en zeiden dat ze het land en de religie verdedigden. Ze eisten van uw vader dat hij een vrijwillige bijdrage deed, en dat dit geheim moest blijven. Uw vader weigerde opnieuw. Daarop werd uw vader in contact gebracht met hun sjeik. Deze bedreigde uw vader met de dood als hij niet zou betalen. Uw vader werd bang en zei dat hij zou betalen, maar dat ze hem moesten zeggen wie ze waren. De mannen zeiden dat ze de mujahideen waren. Uw vader zei daarop dat hij niet aan hen wou betalen, waarna hij opnieuw bedreigd werd.

Uw vader ging naar het politiestation om aangifte te doen, en huurde veiligheidsagenten in om hem te bewaken. Kort daarna vond een aanslag plaats in de moskee, waar uw vader en broer M. aanwezig waren. Beiden kwamen daarbij om. Uw oom aan moederszijde werd hiervan op de hoogte gebracht, en snelde naar uw huis om u en uw moeder in veiligheid te brengen. Hij bracht jullie naar Jowhar. Van daaruit vluchtten jullie naar Ethiopië.

U reisde alleen verder via Soedan naar Libië, waar u ongeveer 6 maanden verbleef. U reisde verder over zee en kwam in het begin van 2008 in Spanje toe. U reisde met behulp van een illegaal paspoort naar Zweden, waar u een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende, dat geweigerd werd. U reisde in 2011 naar Frankrijk, waar u een VIB indiende dat geweigerd werd. In 2012 reisde u naar Duitsland waar u een VIB indiende dat geweigerd werd. U keerde terug naar Zweden. U ontmoette daar uw eerste vrouw, R.M., met wie in 2013 religieus huwde en met wie u een zoon en een dochter kreeg. U scheidde in 2016. In 2017 reisde u naar Duitsland, waar u opnieuw een VIB indiende. U leerde hier uw tweede vrouw L.A.J. (O.V. nr (...) - C.G. nr. (...)) kennen, met wie huwde in 2017 en met wie u drie zonen kreeg. Begin 2020 reisde u samen met uw gezin naar België, waar u een VIB indiende.

U legt geen documenten voor om uw verzoek te ondersteunen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Het commissariaat-generaal (CGVS) stelt vast dat uw verzoek om internationale bescherming te Zweden in 2010 werd geweigerd door de Zweedse asieldiensten omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Balad.

Uit het administratieve dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming (VIB) in Zweden werd afgewezen op 18 oktober 2010. Deze weigering werd bevestigd door de Migratierechtbank op 2 september 2011 (zie administratief dossier, asieldossier Zweden, officiële vertaling). De Zweedse autoriteiten baseerden hun beslissing op verschillende fundamentele elementen (asieldossier Zweden, Vonnis Migratierechtbank, p.2).

Zo bleek uit een medisch onderzoek dat u niet de waarheid vertelde over uw leeftijd en geboortedatum, en u in werkelijkheid reeds volwassen was bij aankomst in Europa. Verder beoordeelden de Zweedse autoriteiten dat uw afkomst uit Balad niet geloofwaardig was. De Migratierechtbank oordeelde dat noch op basis van uw verklaringen, noch op basis van een uitgevoerde taalanalyse, geloof gehecht kon worden aan uw beweerde afkomst uit Balad en evenmin aan uw afkomst uit Zuid-Somalië.

Het vonnis van de Migratierechtbank luidt hierover (asiel dossier Zweden, Vonnis Migratierechtbank, p.6-7):

“S.M.B. heeft bij een onderzoek uitgevoerd door de Dienst Migratie summiere gegevens over Balad verstrekt. Hij heeft weliswaar in elk geval tijdens de kennisanalyse juiste gegevens over Balad en omstreken verstrekt, maar deze worden grotendeels als algemeen gekende feiten beschouwd. Het kan als merkwaardig worden beschouwd dat hij niet kon beschrijven hoe hij Balad had verlaten om zich over de grens naar Ethiopië te begeven en dat hij geen gedetailleerde gegevens over de stad had verstrekt.

In de mondelinge behandeling in de Migratierechtbank heeft S.M.B., terug de opgegeven woonplaats beschreven. Ook in dit geval was er in de eerste plaats sprake van algemene gegevens over de geografie als geheel in dat gebied. Hij kon geen gedetailleerde gegevens verstrekken over enige plaats of hoe hij bijvoorbeeld als kind op die plaatsen had gespeeld. Hij kon bijvoorbeeld niet antwoorden op vragen over bijvoorbeeld de afstand naar de kust, maar zei in de plaats hiervan dat er geen kust in de buurt was. Een redelijke verklaring voor het gemis aan gedetailleerde gegevens over de opgegeven woonplaats werd er niet gegeven. De Dienst Migratie is van mening dat het verhaal over Balad niet zelf beleefd is.

Uit de taalanalyse die werd uitgevoerd blijkt verder dat zijn woordkeuze en uitspraak afwijken van het taalgebied in Balad en dat zijn dialect in de plaats hiervan terug te brengen is naar de regio Somaliland. S.M.B. verklaart in het rapport van de analyse o.a. dat zijn moeder een tijdje in Noord-Somalië heeft gewoond en dat hij door haar taalgebruik is beïnvloed.

De Migratierechtbank is van oordeel dat S.M.B. op basis van de taalanalyse en de summiere gegevens die hij betreffende zijn woonplaats in Somalië heeft verstrekt, het niet waarschijnlijk heeft gemaakt dat hij uit Balad afkomstig is. De verklaringen die hij over zijn dialect heeft afgelegd met name dat zijn moeder in Puntland heeft gewoond, volstaan niet om met de taalanalyse geen rekening te houden.”

Het CGVS stelt vast dat er te Zweden een eindbeslissing is genomen in uw VIB, waarin is geoordeeld dat uw beweerde herkomst uit Balad niet geloofwaardig is.

Ten overstaan van de Belgische asielinstellingen verklaart u opnieuw dat u afkomstig bent uit Balad. Het louter herhalen van uw beweerde plek van herkomst kan de in Zweden gedane vaststelling en eindbeoordeling niet wijzigen, dat uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst ongeloofwaardig zijn. U brengt immers geen enkel element aan dat deze beoordeling in uw voordeel kan wijzigen. Dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS meer details geeft over de stad Balad, doet geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat u tijdens uw gehoor bij de Dienst Migratie te Zweden – meer dan 10 jaar geleden en kort na uw vertrek uit Somalië – en tijdens de zitting op de Zweedse Migratierechtbank, geen gedetailleerde en doorleefde informatie over uw onmiddellijke leefomgeving kon geven.

Verdere tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen tegenover de Zweedse en Belgische asielinstellingen ondersteunen de vaststelling dat uw verklaringen met betrekking tot uw identiteit en herkomst ongeloofwaardig zijn.

Op het moment van het persoonlijk onderhoud beschikte het CGVS nog niet over de vertaling van het Zweedse asiel dossier, waardoor er geen confrontatie mee kon plaatsvinden. Wanneer u gedurende het onderhoud wordt gevraagd of u bij uw andere VIB's in andere Europese landen dezelfde informatie hebt gegeven, geeft u echter wel verklaringen met betrekking tot uw VIB in Zweden (zie CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud, 16 december 2020, p.14). U verklaart daarop expliciet dat u in Zweden hetzelfde relaas hebt verteld als in België. U verklaart verder dat u door de Zweedse asielinstellingen werd geweigerd “omdat u teveel geld had en er niet uitzag als een vluchteling”. Het CGVS stelt in het administratief dossier vast dat dit aantoonbaar onwaar is.

Ten eerste vermeldt u niet dat u te Zweden werd geweigerd omwille van herkomstfraude. Verder meet u zich ten overstaan van de Belgische asielinstellingen een totaal ander profiel aan dan ten opzichte van de Zweedse autoriteiten.

U verklaart in België immers dat u uit een rijke familie komt, dat u niet werkte en dat u geen benul had tot welke clan u behoorde toen u in Somalië leefde. Ten overstaan van de Zweedse migratiediensten hebt u echter verklaard dat u tot een minderheidsclan behoorde die zwaar gediscrimineerd wordt in Somalië, en dat u er werkte als kapper (zie Gehoorverslag Dienst Migratie, p.10-11). U maakte te Zweden geen enkele melding van het feit dat uw vader rijk zou zijn geweest. Bovendien zijn uw verklaringen met betrekking tot uw vluchtrelaas totaal tegenstrijdig. Zo verklaarde u te Zweden dat u gedwongen gerekruteerd werd door Al Shabaab, waar ten overstaan van het CGVS geen enkele sprake meer is, en maakte u daar geen enkele melding van de beweerde vervolging van uw vader door de “mujahideen”. Deze fundamentele tegenstrijdigheden met betrekking tot zeer basale elementen zoals uw dagelijkse leefsituatie en rijkdom, onderstrepen de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het CGVS voegt daar nog aan toe dat uw verklaringen met betrekking tot uw clan in het geheel niet geloofwaardig zijn. U verklaart immers tijdens het persoonlijke onderhoud dat u niet wist tot welke clan u behoorde toen u in Somalië leefde en dat het u pas toen u in Europa was, is meegedeeld door uw oom (CGVS, notities, p.7). Niet alleen is dit tegenstrijdig met uw verklaringen ten overstaan van de Zweedse asiendiensten in 2010, waar u met grote stelligheid verklaarde Tumaal te zijn en daarvoor gediscrimineerd te zijn toen u in Somalië leefde. Het is bovendien niet te verzoenen met de beschikbare landinformatie, die stelt dat het clansysteem volledig doorgedrongen is in alle lagen van de Somalische samenleving (zie CEDOCA, COI Focus Clanaffiliatie, 21 februari 2017, p.5). Het eenvoudigweg weten tot welke clan men behoort is dus cruciaal om te weten welke plaats in de samenleving men heeft. Het feit dat u geen geloofwaardige verklaringen aflegt met betrekking tot uw clanaffiliatie, toont verder aan dat u geen enkel zicht geeft op uw werkelijke identiteit.

De vaststelling dat uw verklaringen met betrekking tot uw identiteit en herkomst ongeloofwaardig zijn, blijft dus onverminderd overeind. Deze wordt zelfs versterkt door verdere fundamentele tegenstrijdigheden en ongeloofwaardige beweringen met betrekking tot uw identiteit en levenssituatie.

Bovendien stelt het CGVS vast dat u geen enkel document neerlegt om uw beweerde identiteit aan te tonen, en dat u geen moeite hebt gedaan om dergelijke documenten te bekomen.

Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

De Commissaris-generaal heeft, zo blijkt uit al deze elementen, geen zicht op uw werkelijke identiteit, herkomst, levensloop en vluchtreken.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van

artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door tegenover de asieldiensten van verschillende landen ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen af te leggen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië.

U bent tijdens het onderhoud op het CGVS bevraagd over uw verklaringen tegenover de Zweedse asieldiensten. Zoals hierboven aangetoond zijn uw verklaringen hierover tegenstrijdig en kan u op geen enkele manier een redelijke verklaring geven voor deze tegenstrijdigheden.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u geen duidelijkheid kan scheppen over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een korte theoretische toelichting, licht verzoeker toe als volgt:

"II.1.4 Verwerende partij hecht geen geloof aan de herkomst van verzoekende partij en haar relaas en baseert zich voornamelijk op de tegenstrijdigheden die er zouden zijn tussen haar verklaringen voor de Zwitserse en Belgische asielinstanties.

Verzoekende partij heeft in het verleden inderdaad een asielaanvraag ingediend in Zwitserland, waar geen geloof werd gehecht aan haar herkomst uit Balad.

Voor de Belgische instanties heeft zij de volledige waarheid verteld, zowel over haar herkomst als haar problemen.

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik een ten gronde onderzoek gevoerd naar deze aspecten, zij heeft noch haar regio van herkomst onderzocht en concrete vragen gesteld om na te gaan of verzoekende partij voldoende kennis had over haar regio van herkomst, noch over haar persoonlijke problemen.

Verwerende partij motiveert hier zelfs niet over! Verwerende partij geeft zelfs toe verzoekende partij niet te hebben geconfronteerd met de vermeende tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen in België en in Zwitserland. Haar excuus hiervoor is dat zij op dat ogenblik nog niet over het dossier uit Zwitserland beschikte.

Dit kan uiteraard niet aan verzoekende partij worden verweten. Als verwerende partij meende dat er tegenstrijdigheden waren tussen beide verklaringen, dan had zij verzoekende partij hiermee moeten confronteren, desnoods bij een volgend gehoor dat zij perfect kon georganiseerd hebben na het bekomen van het dossier uit Zwitserland.

Verwerende partij is er immers toe gehouden de asielzoeker te confronteren met vermeende tegenstrijdigheden, zoals bepaald in artikel 17 van het KB van 11 juli 2003:

Art.17.§ 1.[...]

§ 2. [Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.]

§ 3. De asielzoeker, zijn advocaat of de vertrouwenspersoon kunnen per aangetekende brief [of door afgifte tegen ontvangstbewijs] aanvullende opmerkingen of aanvullende stukken naar de Commissaris-generaal sturen. Deze opmerkingen en stukken zullen bij het individueel dossier van de asielzoeker worden gevoegd. De ambtenaar zal rekening houden met de opmerkingen en de stukken die hem tijdig zullen zijn overhandigd.

Verwerende partij heeft nagelaten dit te doen.

Ook het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Verwerende partij heeft nagelaten enig onderzoek te doen naar de herkomst van verzoekende partij. Verwerende partij heeft aldus op flagrante wijze de materiële motiveringsplicht, alsook het zorgvuldigheidsplicht geschonden.

Het feit dat verzoekende partij in een ander land andere verklaringen zou hebben afgelegd, ontstaat verwerende partij niet van haar onderzoeksplicht.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië Balcad afkomstig is, en dat haar leven er in gevaar is.

II.1.5. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.6. Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.7. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.1.2. In een nota met opmerkingen betoogt de commissaris-generaal dat geen gegrond middel werd aangevoerd en voegt de COI Focus "Somalië. Clanaffiliatie" van Cedoca van 21 februari 2017 toe.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

De Raad stelt vast dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier blijkt dat verzoekers verzoek om internationale bescherming in Zweden werd afgewezen aangezien geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers herkomst uit Balcad (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1). Bovendien wijst de Raad erop dat verzoeker in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in België en Zweden afwijkende verklaringen aflegt met betrekking tot zijn profiel, levensomstandigheden en relaas voor zijn komst naar Europa. Verzoeker verklaarde in het kader van zijn verzoek in België immers dat hij uit een rijke familie afkomstig is, niet werkte in Somalië en er niet wist tot welke clan hij behoorde (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4-6). In het kader van zijn verzoek in Zweden verklaarde hij echter dat hij in Somalië werkte als kapper en er gediscrimineerd werd omdat hij tot de minderheidsclan Tumul behoorde (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1). Verzoeker legde tevens tegenstrijdige verklaringen af over zijn scholing. In het kader van zijn verzoek in Zweden verklaarde hij dat hij slechts twee jaar school heeft gelopen van zijn vijf tot zijn zes jaar (*Ibid.*), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud dan weer stelde dat hij tot de tweede graad school had gelopen en vervolgens privéles gevolgd heeft tot aan zijn vertrek naar Europa (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5). Men kan verwachten dat verzoeker deze feiten reeds zou vermelden in het kader van zijn verzoek in Zweden. Verzoeker verklaarde tijdens het interview bij aanvang van de procedure in België bovendien dat hij tot de derde graad school liep (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 6), hetgeen andermaal tegenstrijdig is met de voormelde verklaringen. Verder legde verzoeker ook afwijkende verklaringen af over de geboorteplaats van zijn ouders. In het kader van zijn verzoek in Zweden verklaarde hij immers uitdrukkelijk dat zijn beide ouders geboren werden in Balcad (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1), terwijl hij bij aanvang van de procedure in België verklaarde dat hij niet wist waar zijn ouders geboren zijn (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 7). Ten slotte legde verzoeker ook volledig afwijkende verklaringen af met betrekking tot zijn asielmotieven. In het kader van zijn verzoek in Zweden verklaarde hij dat hij gedwongen rekrutering vreesde door Al-Shabaab (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn verzoek in België verklaarde dat hij en zijn vader vervolgd werden door de “*mujahideen*” (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11-12). Tijdens het interview bij aanvang van de procedure in België verklaarde verzoeker bovendien ook dat hij Somalië had verlaten wegens Al-Shabaab (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 14).

Voormelde tegenstrijdige, wisselende en afwijkende verklaringen met betrekking tot de relevante elementen van zijn verzoek in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in Zweden en België ondermijnt op fundamentele wijze de algemene geloofwaardigheid van verzoeker en die van zijn verklaringen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België. De Raad wijst er immers op dat van verzoeker, indien hij werkelijk meent dat hij nood heeft aan internationale bescherming, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij de Europese instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten en de instanties correct inlicht over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf, de afgelegde reisroute en de redenen waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij niet geconfronteerd werd met de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, doch de Raad wijst erop dat artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee verzoeker niet werd geconfronteerd. Verzoeker voert evenmin enige reden aan waarom geen rekening zou mogen worden gehouden met zijn verklaringen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Zweden.

Verzoekers bewering dat hij in België de volledige waarheid heeft verteld kan bovendien niet worden aanvaard. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij in het kader van zijn verzoek in Zweden hetzelfde relaas heeft gebracht (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 14), hetgeen klemmt met de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1) en aldus aantoonde dat verzoeker de Belgische instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek wel degelijk intentioneel trachtte te misleiden.

Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat verzoekers verklaringen in het kader van zijn verzoek in België tevens ongeloofwaardig zijn. In de bestreden beslissing werd er immers terecht op gewezen dat verzoekers verklaringen dat hij tijdens zijn verblijf in Somalië niet wist tot welke clan hij behoorde en hem dit in Europa pas werd meegedeeld door zijn oom (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7) niet enkel tegenstrijdig zijn met zijn verklaringen in het kader van zijn verzoek in Zweden, doch tevens met de beschikbare landeninformatie. Uit de door de commissaris-generaal bij zijn nota met opmerkingen gevoegde COI Focus “*Somalië. Clanaffiliatie*” van Cedoca van 21 februari 2017 blijkt immers duidelijk dat de gestructureerde clancontacten het sociaal en economisch leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is.

Dat verzoeker in Somalië aldus niet zou hebben geweten tot welke clan hij behoort is dan ook geheel ongeloofwaardig, nu de eigen clankennis een belangrijk element uitmaakt van de identiteit. De Raad wijst er daarenboven nog op dat verzoekers verklaringen dat hij behoort tot de minderheidsclan Tumul niet overeenstemt met het door hem in België aangemeten profiel. Verzoeker verklaarde in het kader van zijn verzoek in België immers dat hij afkomstig was uit een rijke familie waarbij zijn vader één van de rijkste mannen in het district zou zijn, met veel velden in zijn bezit. Hij zou tevens één van de ouderlingen in de stad Balcad zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4; CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Dit aangemeten profiel is evenwel niet verzoenbaar met het beweerde lidmaatschap van verzoeker en zijn vader tot de minderheidsclan Tumul. Uit voormelde landeninformatie kan blijken dat leden van minderheidsclans inferieur zijn wat hun sociale status en prestige betreft en gemarginaliseerd worden, waardoor zij minder toegang tot bestaansmiddelen en collectieve hulp. De Raad wijst er andermaal op dat verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Zweden zelf verklaarde dat hij als lid van de minderheidsclan Tumul gemarginaliseerd werd (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1). Uit hetgeen voorafgaat blijkt genoegzaam dat verzoeker ook in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België leugenachtige en misleidende verklaringen aflegt over de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming. Deze vaststelling doet dan ook verder afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid en die van zijn verklaringen in het kader van zijn verzoek in België.

Verzoeker kan niet gevolgd worden in zoverre hij volhardt in de geloofwaardigheid van zijn herkomst uit Balcad en zijn asielrelaas. De Raad benadrukt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud louter theoretische kennis kon vermelden over Balcad doch er, gelet op voormelde vaststellingen dat hij geen zicht biedt op zijn identiteit, profiel en levensomstandigheden voor zijn komst naar België, niet in slaagt om deze te koppelen aan zijn eigen leefwereld. Deze vaststelling doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn beweerde herkomst uit Balcad, die daarenboven reeds ongeloofwaardig werd bevonden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Zweden. Indien verzoeker daadwerkelijk meent dat hij een nood heeft aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten en de instanties correct informeert over zijn identiteit, plaatsen van eerder verblijf en de problemen die tot zijn vlucht hebben geleid. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker zelf meent dat zijn werkelijke profiel, herkomst, levensomstandigheden en redenen voor zijn vertrek uit Somalië geen internationale bescherming rechtvaardigen.

Het louter aanvoeren dat de commissaris-generaal geen onderzoek ten gronde heeft uitgevoerd naar zijn herkomst en problemen, doet geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing en de door de Raad gedane correcte en pertinente vaststellingen die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. De Raad benadrukt immers dat rekening kan worden gehouden met alle feitelijke gegevens in het administratief dossier, waaronder begrepen de verklaringen die verzoeker aflegde in het kader van eerdere verzoeken om internationale bescherming in Europa.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn relaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist.

Uit de bespreking van verzoekers relaas blijkt dat hij zijn identiteit, reële verblijfssituatie en leefomstandigheden voor zijn aankomst in België niet kan verduidelijken. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers werkelijke herkomst, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP